

Informacja o autorach i redaktorach czasopisma

Tadeusz Bujnicki – prof. dr hab., ur. w Wilnie w 1933 roku. Historyk literatury polskiej. Profesor emerytowany UJ, prof. UW na wydziale Artes Liberales. Pracował na uniwersytetach: Jagiellońskim (1955–1973, 1986–2003), Śląskim (1973–1986), Opolskim, Rzeszowskim i na Uniwersytecie Wileńskim (1993–1996). Zainteresowania: twórczość Henryka Sienkiewicza, literatura rewolucyjna i emigracyjna, kultura literacka pogranicza północno-wschodniego (Wilno międzywojenne). Autor 16 monografii naukowych, ponad 300 rozpraw i artykułów, sześciu opracowań dla Biblioteki Narodowej oraz dwóch podręczników dla szkół średnich w Polsce i na Litwie. Kierował projektem badawczym NCN: „Henryk Sienkiewicz. Obecność w kulturze polskiej XX wieku” (2013–2019). Profesor honorowy uniwersytetów: Opolskiego i Śląskiego.

Kazimierz Braun – prof. dr hab., reżyser, pisarz, uczony. Absolwent Polonistyki na Uniwersytecie im. A Mickiewicza w Poznaniu, gdzie doktoryzował się w 1971 roku, oraz Wydziału Reżyserii w PWST w Warszawie. Habilitował się na Uniwersytecie Wrocławskim w 1975 roku. Został mianowany profesorem w USA w 1989 roku oraz w Polsce w 1992 roku (na podstawie uchwały Uniwersytetu Wrocławskiego z 1985 roku wówczas zablokowanej przez władze komunistyczne). W latach 1967–1974 kierował Teatrem im. Juliusza Osterwy w Lublinie; w latach 1975–1984 Teatrem Współczesnym we Wrocławiu, skąd został wyrzucony z powodu działalności opozycyjnej. Od 1985 roku mieszka i pracuje w Stanach Zjednoczonych. Wyreżyserował ponad 150 przedstawień teatralnych w Polsce, USA, Irlandii, Kanadzie, Niemczech i in. krajach. Wykładał na uniwersytetach polskich i amerykańskich. Jest autorem ponad 70 książek z dziedziny historii teatru oraz powieści, dramatów i poezji.

Anna Cichosz – absolwentka zarządzania kulturą (Hochschule Zittau/Görlitz, Uniwersytet Jagielloński). Tłumacz języka niemieckiego, specjalista ds. HR w E.G.O.-Group. Od ponad 20 lat związana z firmami produkcyjnymi działającymi w międzynarodowym środowisku projektowym.

Krzysztof Indyk – absolwent zarządzania kulturą (Hochschule Zittau/Görlitz, Uniwersytet Jagielloński), krakowskiej AWF na kierunku turystyka międzynarodowa oraz podyplomowych studiów zarządzania nieruchomościami w AGH. Przez kilkanaście lat menedżer sieci kin wielosalowych. Obecnie poza sferą kultury aktywnie działa w obszarze zarządzania nieruchomościami.

Anna Jędrzejczyk – absolwentka Uniwersytetu Jagiellońskiego, historyczka teatru, dokumentalistka w Zakładzie Historii i Teorii Teatru Instytutu Sztuki PAN. Współtwórczyni tomu 2 *Słownika biograficznego teatru polskiego* (1994) i tomu 3 (2017), w obu autorka opracowania ikonografii. Autorka scenariusza wystawy *Helena Modrzejewska (1840–1909)*.

Ze zbiorów archiwalnych Instytutu Sztuki PAN (IS PAN, Warszawa 2009), kolejne jej edycje, w 2010 roku: Kielce Galeria Współczesnej Sztuki Sakralnej, Gdańsk Muzeum Narodowe Pałac Opatów, w 2011 roku Piotrków Trybunalski Muzeum Okręgowe. Zajmuje się biografistyką. Współpracuje z krakowską Fundacją Wspierania Badań nad Życiem i Twórczością Heleny Modrzejewskiej, publikuje m.in. w związanej z nią serii *Arte et Ratione*.

Alicja Kędziora – profesor uczelni w Zakładzie Badań Filozoficznych nad Kulturą w UJ, kierownik Pracowni Dokumentacji Życia i Twórczości Heleny Modrzejewskiej UJ, wiceprezes Fundacji dla Modrzejewskiej. W latach 2016–2018 p.o., a potem zastępca dyrektora Polskiej Orkiestry Sinfonia Iuventus. W latach 2013–2016 zastępca dyrektora Instytutu Kultury UJ ds. dydaktycznych. Specjalizuje się w ikonografii teatralnej, zarządzaniu teatrami, życiu teatralnym Polonii w Rosji. Autorka monografii *Polskie życie teatralne w Rosji (1882–1905)* (2007) i *Ikonografia teatralna „Tygodnika Illustrowanego” (1859–1939)* (2018), kilkudziesięciu artykułów naukowych oraz opracowań źródeł (m.in. *Korespondencja Heleny Modrzejewskiej i Karola Chłapowskiego* – razem z Emilem Orzechowskim, 2015; *Postanowiłam się nie zestarzeć! Materiały do badań nad życiem i twórczością Heleny Modrzejewskiej*, 2022). Członek Komisji Zarządzania Kulturą PAU i Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich UJ. Kuratorka projektów kulturalnych i społecznych, w tym m.in. projektów na rzecz osób z niepełnosprawnością intelektualną lekkiego i średniego stopnia.

Marta Kłak-Ambrożkiewicz – odbyła studia na Uniwersytecie Jagiellońskim, kustosz, pracuje w Muzeum Narodowym w Krakowie i od wielu lat związana jest zawodowo z Muzeum Dom Jana Matejki, którym kieruje. Prowadzi badania nad biografią artysty, jego kolekcją oraz recepcją twórczości. Kurator zbiorów Jana Matejki. Autorka licznych publikacji i wykładów o Matejce, kilkudziesięciu wystaw krajowych i zagranicznych poświęconych jego działalności artystycznej oraz kolekcjonerskiej. Ponad 10 lat współpracowała jako wykładowca z Uniwersytetem Jagiellońskim oraz Krakowską Szkołą Wokalno-Aktorską.

Katarzyna Kopeć – dr nauk o zarządzaniu, absolwentka zarządzania kulturą (Hochschule Zittau/Görlitz, Uniwersytet Jagielloński). Obecnie adiunkt w Instytucie Kultury UJ. Badawczo zajmuje się m.in. polityką kulturalną, szczególnie społeczno-kulturowymi kontekstami finansowania kultury (monografie *Finansowanie kultury w ramach społecznej odpowiedzialności biznesu*, 2014; *Rola publicznego finansowania w kształtowaniu rynku książki w Polsce*, 2021) oraz społeczno-ekonomicznym wpływem dziedzictwa kulturowego. Jest członkinią międzynarodowych zespołów projektowych w obszarze innowacyjności sektora kreatywnego (m.in. EIT Culture and Creativity, Erasmus XR).

Edward Krasieński – emerytowany profesor Polskiej Akademii Nauk, historyk teatru, dokumentalista i wydawca. Redaktor naczelny kwartalnika „Pamiętnik Teatralny” (1993–2014). Autor wielu biografii i monografii, m.in. *Teatr Jaracza Ateneum 1928–1939* (1970),

Warszawskie sceny 1918–1939 (1976), *Stefan Jaracz* (1983), *Teatr Polski Arnolda Szyfmana 1913–1939* (1991), *Teatr Polski w Warszawie 1939–2002* (2002), *Arnold Szyfman. Portret dyrektora w labiryncie teatru* (2013).

Dariusz Kosiński – badacz teatralny, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Główny nurt jego badań stanowi polska tradycja teatralna i performatywna, którą łączy z analizami współczesnych przedstawień i dramatów społecznych, m.in. związanych z katastrofą smoleńską. Był współzałożycielem i przez kilkanaście lat pracownikiem Katedry Performatyki na Wydziale Polonistyki UJ. W latach 2010–2013 był dyrektorem programowym Instytutu im. Jerzego Grotowskiego we Wrocławiu. W latach 2014–2018 był zastępcą dyrektora Instytutu Teatralnego im. Zbigniewa Raszewskiego w Warszawie. Od roku 2016 współpracuje jako krytyk teatralny z „Tygodnikiem Powszechnym”. W roku 2020 założył z Katarzyną Woźniak „żywosłowie.wydawnictwo”. Jest jego dyrektorem programowym i redaktorem. Najważniejsze publikacje: *Polski teatr przemiany* (2007), *Teatra polskie. Historie* (2010; przekłady: niemiecki, chiński, rosyjski, angielski), *Teatra polskie. Rok katastrofy* (2012), *Teatr, który nadchodzi?* (2023).

Agnieszka Kowalska – absolwentka filologii polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego ze specjalizacją teatrologia. W 2008 roku obroniła pracę doktorską, a w 2011 roku ukończyła studia podyplomowe z zakresu muzealnictwa (Wydział Historii UJ). Obecnie kustosz w Dziale Dokumentacji Historii Teatru Krakowskiego Muzeum Krakowa. Autorka artykułów z zakresu historii teatru krakowskiego, uczestniczka grantów badawczych. Interesuje się sztuką aktorską przełomu XIX i XX wieku oraz dwudziestolecia międzywojennego, awangardą sceniczną i metodami tworzenia widowiska scenicznego. Autorka wielu wystaw teatralnych. Prowadziła wykłady dla studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie.

Aleksandra Kuczara – urodzona w ostatnich dniach lat siedemdziesiątych, w małym miasteczku w sercu Puszczy Kozienickiej. Z wykształcenia menadżer kultury, z zawodu event menadżer. Od prawie dwóch dekad zajmuje się planowaniem i koordynowaniem konferencji, bankietów i koncertów. W swojej pracy skupia się na łączeniu ludzi z kulturą, tworząc im przestrzeń do celebrowania sukcesów i dzielenia się doświadczeniami, sama pozostając w cieniu.

Anna Kuligowska-Korzeniewska – historyk teatru i dramatu. Emerytowana profesor Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie i Uniwersytetu Łódzkiego. Główne kierunki zainteresowań: teatr łódzki (m.in. *Trudne początki. Teatr łódzki w latach 1844–1863*, 1976; *Sto lat stałej sceny polskiej w Łodzi 1888–1988*, red., 1993; *Scena obiecana. Teatr polski w Łodzi 1844–1918*, *Teatr przy ulicy Jaracza*, red., 1995), Teatr Narodowy (m.in. *Teatr Narodowy w służbie publicznej*, red., 2007; *Wojciech Bogusławski i jego późne prawniki*, red., 2007; *Dzieła dramatyczne Wojciecha Bogusławskiego*, red., 2016),

sceny żydowskie (m.in. *Teatr żydowski w Polsce*, red., 1998; *Teatralna Jerozolima*, red., 2006; *Szalom Asz. Dramaty*, wybór i red., 2013), wybitni artyści (m.in. *Teatralny świat Andrzeja Wajdy*, red., 2003; *Modrzejewska/Modjeska*, red., 2010; *Teatr Kazimierza Dejmka*, red., 2010; *Faktomontaże Leona Schillera*, red., 2015). Najnowsza publikacja to *Czwarty akt „Wesela”*. *Teatr polski wobec rewolucji 1905 roku* (2023). Inicjatorka wielu rocznicowych obchodów i konferencji naukowych. Członek redakcji „Pamiętnika Teatralnego” i „Tygla Kultury”, Polskiego Towarzystwa Badań Teatralnych, Łódzkiego Towarzystwa Naukowego, Polskiego Towarzystwa Badań Żydowskich, Canadian Association of Slavist, Rady Artystycznej Teatru Żydowskiego im. Estery Rachel i Idy Kamińskich, Rady Naukowej Fundacji Dziedzictwo im. Chone Shmeruka. W 2020 roku za publikację *Polska „Szulamis”. Studia o teatrze polskim i żydowskim* (2018) uhonorowana Nagrodą Specjalną miesięcznika „Teatr” „za ogromny wkład w budowanie historii teatru i dramatu polskiego, ze szczególnym uwzględnieniem prac poświęconych żydowskiej kulturze teatralnej w Polsce”.

Marcin Laberschek – dr nauk humanistycznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu. Pracownik Zakładu Badań Filozoficznych nad Kulturą w Instytucie Kultury Uniwersytetu Jagiellońskiego. Autor monografii *Symboliczne stanowienie władzy w organizacjach* (2018). Od 2018 roku zastępca redaktor naczelnej, a od 2024 redaktor naczelny czasopisma naukowego „Zarządzanie w Kulturze”. Jego zainteresowania koncentrują się na: różnych obszarach zarządzania w kulturze, symbolicznych wymiarach zarządzania organizacjami, dziedzictwie kulturowym przedsiębiorstw, sztuce przemysłowej i poprzemysłowej, pomnikach i ich znaczeniu społecznym, metodologii badań w zarządzaniu humanistycznym, postmarketingu i współczesnych markach oraz zarządzaniu na ponowoczesnym rynku.

Andrzej Linert – urodził się 25 sierpnia 1944 roku w Bielsku-Białej w rodzinie nauczycielskiej. Doktoryzował się w 1977 roku na Uniwersytecie Łódzkim pod kierunkiem prof. dra hab. Jerzego Starnawskiego, a habilitował na Wydziale Humanistycznym UJ w Krakowie. W latach 1999–2018 pracował w Instytucie Informacji Naukowej i Bibliotekoznawstwa na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej UJ, gdzie od 2002 roku pełnił funkcję kierownika Zakładu Książki i jej Funkcji w Komunikowaniu Społecznym. Badacz dziejów życia teatralnego Górnego Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego. Autor kilkunastu książek i ponad 100 monograficznych tekstów naukowych i popularno-naukowych na temat teatrów dramatycznych, lalkowych i zespołów niezawodowych oraz ważnych dla regionu życiorysów aktorów, reżyserów i animatorów życia teatralnego. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski 9 września 2013 roku nadał mu tytuł profesora nauk humanistycznych.

Anna Litak – historyk sztuki, polonista, kierownik Muzeum Starego Teatru od 1984 roku, kurator MICET. Autorka kilkudziesięciu wystaw poświęconych historii Starego Teatru oraz współczesnym twórcom sceny. Ekspozycje pokazywane były w wielu polskich i europejskich galeriach, m.in. „Prace Teatralne Andrzeja Wajdy” (Antwerpia, Spoleto, Bukareszt,

1989–1995), „Labirynt zwany teatr” (Galeria BWA, Kraków, 1994), „Krystian Lupa. Wokół teatru” (Paryż, Rzym, Wiedeń, 2000–2005), „Tadeusz Kantor – Wędrowniacy”, 2000 (koprodukcja z Cricoteką, Galerią Foksal, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski i Muzeum Narodowym w Krakowie). Twórczyni koncepcji Muzeum Interaktywnego Centrum Edukacji Teatralnej MICET (2016), umożliwiającego poznawanie sztuki teatru poprzez ćwiczenia warsztatowe z wirtualnymi artystami, oraz jednej z pierwszych platform edukacyjnych Cyfrowego Muzeum Starego Teatru (2011). Jako stypendystka programu Fulbrighta w 1990 roku poszukiwała w Stanach Zjednoczonych archiwaliów związanych z Heleną Modrzejewską. W 1991 roku przygotowała monograficzną wystawę pt. „Helena Modrzejewska/Modjeska” prezentującą sceniczne występy artystki w Ameryce i Europie. Jest też redaktorką katalogów, prowadzi warsztaty teatralne.

Jerzy Łysiński – absolwent studiów doktoranckich na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej UJ, w latach 2010–2014 adiunkt w MWSE w Tarnowie, w latach 2015–2016 adiunkt w Katedrze Badań Muzyczno-Edukacyjnych AM w Krakowie, wieloletni współpracownik Instytutu Kultury i ISP UJ, autor publikacji w roczniku IMIT. Ekspert organizacji zawodowych w obszarze kultury, autor publikacji NSZZ Solidarność – *Dialog społeczny w muzeach państwowych i współprowadzonych. Teoria i praktyka* (2019), opartej na ogólnopolskich badaniach. W swoich badaniach i publikacjach podejmuje tematykę ekonomiki kultury i zarządzania instytucjami muzycznymi. Czynnny artysta Filharmonii w Krakowie. Autor tekstów musicali, oratoriów, piosenek i bajek muzycznych dla dzieci.

Wojciech M. Marchwica – muzykolog, literaturoznawca, menadżer kultury, pracownik naukowy (od 1983 roku); absolwent UJ w zakresie filologii polskiej (MA 1981) i muzykologii (MA 1988), a stopień doktora uzyskał na UJ w roku 1994. Był wykładowcą UJ (na różnych stanowiskach) od 1983 roku oraz profesorem gościnnym m.in. w Kijowie i Lwowie, a także w Uniwersytecie Rutgers oraz Eastman School of Music. Obecnie jest profesorem w Instytucie Muzykologii, kierownikiem Pracowni Badań nad Multimedialnością Muzyki UJ. Jako manager kultury w MCK był dyrektorem wykonawczym (1992 – Europejski Miesiąc Kultury; 1993 – Narody i Stereotypy); jako pełnomocnik Prezydenta m. Krakowa przygotował Spotkania Krakowian 1994; 1998–2001 zaplanował i realizował projekt obchodów Jubileuszu 600-lecia Odnowienia Akademii Krakowskiej. W latach 2011–2016 był wicedyrektorem NIFC w Warszawie. Od ponad 20 lat współpracuje z Fundacją Akademicką Perspektywy, promując polskie szkolnictwo wyższe za granicą. Jest współzałożycielem Polskiego Towarzystwa Muzyki Dawnej oraz współwłaścicielem renomowanego wydawnictwa *Musica Iagellonica*. Obecnie zajmuje się (polską) kulturą muzyczną i muzyką w filmie.

Barbara Maresz – dr nauk humanistycznych Uniwersytetu Jagiellońskiego, autorka prac z historii teatru polskiego, zwłaszcza XIX wieku (m.in. monografii występów gościnnych, biografii Józefa Chmielińskiego, aktora i malarza; oraz haseł do *Elektronicznej encyklopedii teatru*), współautorka repertuarów teatru polskiego we Lwowie oraz publikacji *Archiwum*

teatru XIX wieku. Ludzie, dokumenty, historie (2019). Kieruje Działem Zbiorów Specjalnych Biblioteki Śląskiej w Katowicach, gdzie zajmuje się przede wszystkim rękopisami i unikatowym zbiorem teatralnym – Biblioteką Teatru Lwowskiego. W latach 2015–2018 prowadziła projekt badawczy Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki poświęcony tej kolekcji. Uczestniczyła także w realizacji innych projektów, m.in.: „Teatry we Lwowie 1789–1945” (Uniwersytet Jagielloński), „Kresowianie na Śląsku po 1945 roku” (Instytut Śląski w Opolu). Jest redaktorką naczelną czasopisma „Książnica Śląska” i autorką prac z dziejów książki i bibliotek.

Piotr Mączka – absolwent zarządzania w kulturze na uczelniach w Niemczech (Hochschule Zittau/Görlitz, Technische Universität Dresden) i w Polsce (Uniwersytet Jagielloński). Zajmował się dyplomacją publiczną w relacjach polsko-niemieckich, obecnie urzędnik państwowy w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a w czasie wolnym również przewodnik miejski i muzealny.

Jan Michalik – emerytowany profesor UJ. Historyk teatru w Polsce, przede wszystkim przełomowego krakowskiego półwiecza 1865–1915 – czasów Koźmiana, Pawlikowskiego, Kotarbińskiego, Solskiego. Zajmował się też recepcją krytyczną dramatów Ibsena w Polsce do roku 1906, dramaturgią Kisielewskiego, badał biografię i dorobek Pawlikowskiego, był współedytorem jego listów do Bednarzewskiej, opublikował Elżbiety Kietlińskiej *Wrażenia i wspomnienia młodej teatromanki* (2012). Współautor informatorów: *Dramat obcy w Polsce 1765–1965. Premiery, druki, egzemplarze* (2001) oraz *Dramat obcy w Polsce 1966–2002. Premiery, druki, egzemplarze* (2007) i *Dramat polski 1765–2005. Przedstawienia, druki, archiwalia* (2014). Członek czynny Polskiej Akademii Umiejętności. Były prodziekan i dziekan Wydziału Filologicznego UJ w latach 1990–1999. Były kierownik przez ćwierć wieku Katedry Teatru i Dramatu Wydziału Filologicznego, obecnie na Wydziale Polonistyki UJ.

Bogusław Nierenberg – profesor zwyczajny w Uniwersytecie Jagiellońskim, w którym założył Katedrę Zarządzania, Ekonomiki Mediów i Reklamy, którą przez wiele lat kierował. Był także pierwszym dyrektorem Instytutu Kultury UJ. Jest członkiem Komisji Zarządzania Kulturą i Mediami Polskiej Akademii Umiejętności oraz Komisji Nauk Organizacji i Zarządzania Oddziału Polskiej Akademii Nauk Oddział w Krakowie. Autor ponad 20 monografii oraz ponad 200 artykułów i rozdziałów w pracach naukowych poświęconych przede wszystkim zarządzaniu, ekonomice mediów oraz reklamie. Opublikował także dwa tomiki poetyckie oraz zbiór felietonów radiowych.

Michał Pałasz – dr, adiunkt w Katedrze Kultury Współczesnej Instytutu Kultury Uniwersytetu Jagiellońskiego. Bada zarządzanie w antropocenie, które rozumie jako sposoby organizowania wystarczająco dobrego wspólnego świata w dobie katastrofy klimatyczno-ekologicznej. Interesują go dewzrost, posthumanizm, teoria aktora-sieci, humanistyka ekologiczna, edukacja klimatyczna i ich relacje z zarządzaniem, zwłaszcza zarządzaniem

humanistycznym i nurtem krytycznym w zarządzaniu. Redaktor naukowy książek *Za pięć dwunasta koniec świata. Kryzys klimatyczno-ekologiczny głosem wielu nauk* (z Kasią Jasikowską, 2022) oraz *Do serca. Zarządzanie zaangażowaniem społecznym przez media, muzykę i marketing* (2023). Członek m.in. Rady Klimatycznej UJ, Komisji Zarządzania Kulturą i Mediami Polskiej Akademii Umiejętności, Humanistic Management Network i International Degrowth Network.

Mirosława Pindór – dr hab. nauk humanistycznych w dyscyplinie kulturoznawstwo, dr nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa (specjalność: teatrologia), prof. UŚ w Katowicach. W pracy badawczej koncentruje się na teatrze polskiej grupy autochtonicznej na Zaolziu, życiu kulturalnym pogranicza polsko-czeskiego w Cieszyńskim, polsko-czeskich i polsko-słowackich kontaktach teatralnych na Śląsku, współpracy transgranicznej Polska–Czechy (w subregionach Śląska Cieszyńskiego i Ziemi Kłodzkiej) w zakresie kultury i nauki. Autorka monografii naukowej *Polsko-czeskie i polsko-słowackie kontakty teatralne. Cieszyn – Český Těšín 1945–1999* (2006) oraz popularnonaukowej *Teatr w Cieszynie i jego stuletnie dzieje (1910–2010)* (2010). Redaktorka i współredaktorka naukowych prac zbiorowych i popularnonaukowych publikacji zwartych. Autorka kilkudziesięciu artykułów naukowych, kilku haseł encyklopedycznych oraz licznych artykułów popularnonaukowych, popularyzatorskich, recenzji teatralnych, artykułów publicystycznych, szkiców biograficznych. Członkini (m.in.) Komisji ds. Stosunków Polsko-Czeskich i Polsko-Słowackich Oddziału Polskiej Akademii Nauk w Katowicach, Polsko-Czeskiego Towarzystwa Naukowego (Komisji Filologicznej).

Katarzyna Plebańczyk – dr, Uniwersytet Jagielloński, Kraków, Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej, Instytut Kultury, Zakład Zarządzania Kulturą. Ukończyła teatrologię na Uniwersytecie Jagiellońskim, a następnie studia doktoranckie na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej, pisząc prace pod kierunkiem prof. Emila Orzechowskiego. Aktywnie uczestniczy w pracach ISDRS (International Sustainable Development Research Society), m.in. w programie mentoringowym dla młodych naukowców, badaczka w CICE-RONE (Creative Industries Cultural Economy pROduction Network) w latach 2019–2023 (Horyzont 2020), MC Member w COST Action 1007 Investigating Cultural Sustainability 2011–2015, członek Instytutu Badań Organizacji Kulturalnych (IBOK). Aktywnie promuje ideę wzajemnego zrozumienia nadawcy i odbiorcy działań kulturalnych, zarówno w działalności badawczej, jak i wspierającej zarządzanie w organizacjach. Autorka kilku strategii rozwoju dla instytucji kultury. Jej zainteresowania badawcze koncentrują się wokół implementacji różnych koncepcji zarządzania w strategicznym zarządzaniu w organizacjach związanych z kulturą, w tym m.in. koncepcji i strategii zrównoważonego rozwoju organizacji kulturalnych i towarzyszących im koncepcjom zarządzania (jak np. *audience development*), przechwytywania wartości i łańcuchach wartości w kulturze, zarządzania zasobami ludzkimi (m.in. w kontekście rozwoju karier zawodowych, zarządzaniu marką osobistą), wolontariatu, wykorzystania dziedzictwa w turystyce (kulturalnej i kulinarnej).

Diana Poskuta-Włodek – dr hab., prof. emeryt. UJK w Kielcach, kieruje i opiekuje się unikatowymi zbiorami Archiwum Artystycznego i Biblioteki Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie. Zajmuje się historią teatru polskiego XX wieku ze szczególnym uwzględnieniem międzywojennego teatru krakowskiego. Autorka dwóch monografii Teatru Słowackiego (*Co dzień powtarza się gra...*, 1993; *Trzy dekady z dziejów sceny*, 2001) oraz nagrodzonej przez polską sekcję ITI i nominowanej do nagrody Polskiego Towarzystwa Badań Teatralnych książki *Dzieje Teatru w Krakowie 1918–1939. Zawodowe teatry dramatyczne* (2012). Redaktorka m.in. edycji *Sprawozdań Krakowskiej komisji Teatralnej z l. 1893–1911 Karola Estreichera i Józefa Fracha*, książki poświęconej dziejom Polskiego Radia w Krakowie, tomów o Krakowskim Salonie Poezji, książki *Byrscy. Etos teatru* (2016). Autorka licznych artykułów, m.in. w „Didaskaliach”, „Pamiętniku Teatralnym”, *Polskim słowniku biograficznym*, a także popularzatorskich publikacji w nowojorskim „Przeglądzie Polskim”; kuratorka wystaw teatralnych.

Ewelina Radecka – kustosz w oddziale Rydlówka Muzeum Krakowa. Absolwentka edytorstwa i komunikacji medialnej na Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie oraz wiedzy o teatrze na Uniwersytecie Jagiellońskim. Była członkiem projektu badawczego „Teatry we Lwowie 1789–1945”, edukator, kurator wystaw, zaangażowana w działania partycypacyjne.

Dorota Sieroń – dr hab. prof. UŚ, uczennica szkoły kulturowego zarządzania Emila Orzechowskiego, interdyscyplinarna badaczka literatury dokumentu osobistego XX wieku, autorka monografii *Moment osobisty. Stempowski, Czapski, Miłosz* (2013). Od lat dokonuje badawczego oglądu praktyk kulturowych Ośrodka „Pogranicze – sztuk, kultur, narodów w Sejnach” i Międzynarodowego Centrum Dialogu im. Czesława Miłosza (monografia współautorska z Łukaszem Galuskiem: *Pogranicze. O odradzaniu się kultury* 2012, wyd. ang. *Borderland. On Reviving Culture*, przeł. Jessica Taylor-Kucia, 2019). W społecznej praktyce pełniąc funkcje zarządcze, podejmuje próby testowania idei czułego i uważnego liderstwa.

Ewa Urszula Stepan – konsultantka w dziedzinie promocji, komunikacji społecznej, dyplomacji publicznej, publicystka, autorka wielu tekstów o teatrze i życiu kulturalnym w Anglii, publikowanych w Wielkiej Brytanii i w Polsce. Ukończyła studia magisterskie na wydziale teatrologii na Uniwersytecie Jagiellońskim. Zajmowała się badaniem polskiego teatru dramatycznego w Londynie. Stworzyła pierwsze archiwum teatru polskiego w Londynie, które zostało przekazane do Instytutu Teatralnego im. Zbigniewa Raszewskiego w Warszawie. Autorka książki *Irena Delmar, prezes Związku Artystów Scen Polskich za Granicą 1980–2014* (2023). W latach 1981–1995 mieszkała w Londynie, gdzie recenzowała spektakle teatrów londyńskich dla Polskiej Sekcji Radia BBC oraz pracowała m.in. w Instytucie Kultury Polskiej i w „Tygodniu Polskim”. W latach 1995–2014 przebywała w Warszawie, gdzie pracowała w Przedstawicielstwie Komisji Europejskiej, w Ambasadzie Brytyjskiej oraz w Centrum Stosunków Międzynarodowych. Koordynowała i prowadziła projekty w dziedzinie promocji i komunikacji społecznej w Macedonii, Bośni i Hercegowinie i w Chorwacji. Od 2015 roku mieszka w Londynie.

Joanna Szulborska-Łukaszewicz – dr nauk humanistycznych (specjalność zarządzanie kulturą), teatrolożka, badaczka kultury, pracownik administracji samorządowej, wiceprzewodnicząca Komisji Zarządzania Kulturą i Mediami PAU. Inicjowała i współtworzyła wiele projektów i programów na rzecz kultury i artystów w Krakowie, w tym badawczych. Autorka monografii *Polityka kulturalna w Krakowie* (2009), raportu *Artysto Scen Polskich, powiedz nam z czego żyjesz?* (2015), artykułów naukowych, dokumentów strategicznych, ekspertyz i analiz dot. instytucji kultury oraz polityki kulturalnej samorządu. Współautorka książki *Samorządy miejskie wobec sektora kultury w czasach kryzysu pandemicznego* (2021). Koordynatorka prac nad Strategią Rozwoju Kultury w Krakowie na lata 2010–2014 oraz Programem Rozwoju Kultury w Krakowie 2030. Kuratorka programu Noc Poezji w Krakowie (od pierwszej edycji w 2011 roku). Członek Kapituły Nagrody Conrada, Nagrody Teatralnej im. S. Wyspiańskiego i Nagrody Animator Roku.

Mariola Szydłowska – dr nauk humanistycznych, historyk teatru. Specjalizuje się w badaniach nad życiem teatralnym Lwowa do 1945 roku. Autorka książki *Cenzura teatralna w Galicji w dobie autonomicznej 1860–1918* (1995) oraz licznych rozpraw o teatrze polskim i żydowskim. Współautorka i współredaktorka trzech tomów *Repertuaru teatru polskiego we Lwowie* (1992, 1993) oraz pism teatralnych Tymona Terleckiego. Jako stypendystka Fundacji Kościuszkowskiej zajmowała się losami polskich artystów w Stanach Zjednoczonych i opublikowała *Między Broadwayem a Hollywood. Szkice o artystach z Polski w Stanach Zjednoczonych* (2009). Współpracowała z Uniwersytetem Jagiellońskim w Krakowie, Instytutem Sztuki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie, Muzeum Teatralnym w Warszawie, redakcjami *Polskiego słownika biograficznego* oraz internetowej *Encyklopedii teatru polskiego*.

Halina Waszkiel – prof. dr hab., absolwentka filologii polskiej na Uniwersytecie Warszawskim. W latach 1988–1994 redaktor merytoryczny w Dziale Wydawniczym Muzeum Narodowego w Warszawie, w latach 1994–2006 główny inwentaryzator oraz kustosz w Muzeum Teatralnym w Warszawie (Teatr Wielki – Opera Narodowa). Od 2006 roku i nadal nauczyciel akademicki w Akademii Teatralnej im. A. Zelwerowicza w Warszawie i w Filii AT w Białymstoku (od 2021 roku jako profesor AT). Autorka prac z zakresu teatru i dramatu XIX i XX wieku oraz esejów i recenzji dotyczących teatru, dramatu oraz teatru lalek. Autorka monografii: *Stanisław Bogusławski* (2010); *Dramaturgia polskiego teatru lalek* (2013); *Trudne lata. Teatr warszawski 1815–1868* (2015).

Jan Stanisław Wojciechowski – urodzony w 1948 roku, dr hab., artysta wizualny, krytyk sztuki, ekspert w dziedzinie zarządzania instytucjami kultury i projektowania polityk publicznych, wykładowca akademicki. Kurator kilkunastu wystaw w Polsce i Europie. Dyrektor Instytutu Kultury Ministerstwa Kultury i Sztuki (1996–2001). Opracował projekt polityki kulturalnej państwa oraz projekt Obserwatorium Kultury Polskiej (wraz z zespołem badawczym IK). Sekretarz Generalny Kongresu Kultury Polskiej 2000. Wykładał na Uniwersytecie Jagiellońskim, na Akademii Humanistycznej w Pułtusku, na Uniwersytecie

Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie (profesor uczelniany, kierownik Katedry Antropologii Kultury). W latach 2016–2022 profesor Akademii Sztuk Pięknych na Wydziale Zarządzania Kulturą Wizualną, prowadził zajęcia z antropologii artysty, urbanistyki kultury i polityki kulturalnej. W roku 2008 otrzymał Srebrny Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

Joanna Zdebska-Schmidt – kustosz, kierownik Rydlówki, oddziału Muzeum Krakowa, absolwentka Uniwersytetu Jagiellońskiego, kierunków wiedza o teatrze i zarządzanie kulturą, doktor w dyscyplinie zarządzania w dziedzinie nauk humanistycznych (praca doktorska *Autorskie dyrekcje w teatrach instytucjonalnych* obroniona w 2015 roku), edukator, współautor wystaw muzealnych, zaangażowana w działania partycypacyjne.